

Gümüş Kum Fırtınası

Yavuz DEMİRKIRAN

Gümüş Kum Fırtınası

Yavuz DEMİRKİRAN

Her sabah Mira kahvaltıdan önce pencereye koşardı. Gökyüzünü, bulutları ve küçük kasabasının çatılarını kontrol etmeyi çok sevdi. Rüzgârlı bir salı günü havada bir şey parladı. Minik gümüş zerreler burnunun önünde döndü. "Toby!" diye seslendi. "Çabuk gel! Rüzgâr sim serpiyor!" Toby defteriyle geldi, gökyüzüne gözlerini kısarak baktı.

Toby kahverengi çantasındaki defterine dikkatle yazdı. "Gümüş kum mu? Bu tuhaf. Kum sarı ya da kahverengi olmalı." Mira sarı yağmurluğunu ve mavi lastik çizmelerini giydi. Kıvrıkcık siyah saçları, kırmızı sırt çantasını alırken zıpladı. "İzini sürmeliyiz," dedi. Toby yeşil kapüşonlu ceketinin fermuarını çekti. "Ya da içeride kalıp kızarmış ekmek yiyebiliriz," dedi sırtarak.

Gümüş kum fırtınası sokakta küçük burgaçlar halinde dans ediyordu. Çatıları, çitleri ve saksıları parlak bir tabakayla kapladı. Mira elini uzatıp birkaç tane yakaladı. Minik yıldızlar gibi parlıyorlardı. "Kuzeyden geliyor," dedi işaret ederek. Toby pusulasını kontrol edip başını salladı. "Rüzgâr da öyle diyor. Gördüğümüz her şeyi yazalım."

Fırının önünden, eski taş köprüden ve son bahçe kapısından geçerek parıldayan izi takip ettiler. Gümüş kum her adımda daha da kalınlaşıyordu. Mira'nın çizmeleri çıtırdadı. Toby'nin turuncu çizmeleri şapırdadı. "Defterim parlıyor," diye güldü Toby. "Bu iyi bir ipucu," dedi Mira. "Parıltıyı takip et!" Yürümeye devam ettiler, büyük bir macerada iki küçük kâşif.

Kısa süre sonra kasaba çok geride kaldı. İleride sabah ışığında gri ve mor görünen yüksek bir dağ yükseliyordu. Gümüş iz, kayalık yamacından dosdoğru yukarı tırmanıyordu. Toby yutkundu. "Bu çok büyük bir tepe." Mira sırt çantasının askılarını sıktı. "Bu bir tepe değil. Bu bir dağ. Ve dağlar, manzarası daha güzel olan büyük tepelerdir." Toby bunu yazdı.

Çam ağaçlarının arasından kıvrılan bir patikada tırmandılar. Rüzgâr Mira'nın sarı kapüşonunu çekti, Toby'nin yeşil ceketini savurdu. Gümüş zerreler minik dansçılar gibi etraflarında döndü. "Dinle," dedi Toby. "Rüzgâr mırıldanıyor." Mira dinledi. Gerçekten mırıldanıyor gibiydi. "Belki dağ bize şarkı söylüyordur," diye fısıldadı. Parıltıyı takip ederek daha yükseğe tırmandılar.

Yarı yolda küçük bir dere buldular. Parlak ve berrak akıyordu ama taşları gümüş gibi parlıyordu. Toby diz çöküp taşları inceledi. "Bu kayalar parlak parçalarla dolu." Mira bir avuç su aldı. Gümüş kum avucuna çöktü. "Demek kum buralardan bir yerden geliyor." Bir şeyler atıştırıp tırmanmaya devam ettiler.

Zirveye yakın, patika geniş, kayalık bir çukura açıldı. Mira soluğunu tuttu. Bütün yamaç parıldayan taşlarla kaplıydı. Her çatlakta ve köşede gümüş mineraller parlıyordu. "Buldum!" diye bağırdı. Rüzgâr çukurun üzerinden geçerek gümüş kumu havaya kaldırdı. Gümüş bir perde gibi döndü ve burgaçlandı.

Toby defterini açtı, yeşil gözleri kocaman açılmıştı. "Rüzgâr gümüş kumu alıp ta bizim kasabamıza kadar taşıyor!" Dağın ve dönen rüzgârın hızlı bir resmini çizdi. Mira yavaşça başını salladı. "Yani bu sihir değil. Hava ve dağ birlikte çalışıyor." Sırıttı. "Bu sihirden bile daha güzel."

Kum fırtınasının yükselip eve doğru sürüklenmesini izlediler. "Herkes söylemeliyiz," dedi Toby. "Ama önce kanıt toplayalım." İki küçük torbayı gümüş kum ve parlak taşlarla doldurdular. Mira kendinkini kırmızı sırt çantasına koydu. Toby kendinkini çantasına koydu. "Şimdi çantalarımız da parlıyor," diye güldü, aralıklı dişlerini göstererek.

Dikkatlice dağdan aşağı indiler. Rüzgâr artık daha sakindi ve gümüş iz solmuştu. Toby adımlarını saydı ve sayıyı yazdı. "Kâşifler her zaman dikkatli notlar tutar," dedi. Mira bir kütüğün üzerinden atladı. "Kâşifler ayrıca acıkir. Köprüye kadar yarış!" Omuzlarında kum parıldayarak gülerek koştular.

Kasabaya döndüklerinde her pencere kenarında gümüş kum buldular. İnsanlar şaşkın bir halde onu küçük yığınlar halinde süpürüyorlardı. Mira bir bankın üzerine çıktı. "Dinleyin, herkes!" diye seslendi. "Gümüş kumun nereden geldiğini biliyoruz!" Toby defterini ve parlak taşlarla dolu küçük torbasını kaldırdı. Herkes görmek için yaklaştı.

Toby dađı ve gl rzgrları anlattı. Mira parıldayan mineralleri gsterdi. "Rzgr kumu dađdan kasabamıza taşıyor," dedi. "Bu bir gmş kum fırtınası ve tamamen dođal." Fırıncı gld. "Unum sslendi sandım!" Herkes iki gen kşifi alkışladı.

O akşam Mira ve Toby onun verandasında oturup gün batımını izlediler. "Gerçek bir gizemi çözdük," dedi Toby, defterine son notu yazarak. Mira başını salladı. "Çünkü ipuçlarını dikkatle takip ettik." Saksılarda parıldayan gümüş kuma baktılar. "Bir dahaki sefere tuhaf bir şey olursa," dedi Toby, "araştırırız." Mira sırıttı. "Anlaştık."

Ertesi sabah kasaba hâlâ biraz parıldıyordu. İnsanlar parlak kaldırımlara gülümsedi. Mira ve Toby gümüş taşlarını okulda bir rafa koydular, üzerine "Dağın Hediyesi" yazan bir tabela astılar. Öğretmenleri onlardan bütün sınıfa hikâyeyi anlatmalarını istedi. Toby notlarını yüksek sesle okudu. Mira her soruyu yanıtladı.

Mira ve Toby o hafta önemli bir şey öğrendi. Tuhaf şeyler ilk başta korkutucu ya da gizemli görünebilir. Ama yakından baktığınızda, ipuçlarını takip ettiğinizde ve birlikte çalıştığınızda, çoğu zaman harika bir şey bulursunuz. Gümüş kum hâlâ bazen esiyor. Ve ne zaman esse, Mira ile Toby sadece gülümseyip dağa merhaba diyor.